

Mál nr. 156/2018

M og

V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og

V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B

Ágreiningur um sönnun tjóns.

Gögn.

Málskot móttakið þann 9.5.2018, ásamt fylgiskjöllum

Bréf V1, vátryggingafélags, dags. 31.5.2018.

Tölvupóstur V2, vátryggingafélags, dags. 25.5.2018.

Málsatvik.

Samkvæmt lögregluskýrslu sem gerð var vegna málsins kom M á lögreglustöð og tilkynnti að bifreið A hefði verið ekið á bifreið sína, B og að ökumaður hennar hefði stungið af. Kvað M atvik nánar tiltekið með þeim hætti að bifreiðinni A hafi verið ekið utan í bifreið sína við Laugaveg 18 þann 26.1.2018 um kl. 9:56 - 9:58. Kveðst M hafa náð ljósmynd af bifreiðinni og veitt henni eftirför án árangurs. Þá kvað hann aksturslag ökumannsins hafa verið mjög undarlegt og að hann hafi til að mynda ekið yfir á rauðu ljósi, bæði fyrir og eftir að ekið var utan í B. Gat M ekki sagt til um hvernig ökumaður A liti út.

Meintur ökumaður A kveðst ekki muna hvað hann hafi verið að gera á umræddum tíma, þar sem hann hafi verið „á fyllerí“ og undir miklum áhrifum fíkniefna þessa dagana.

Telur M sannað að skemmdir á bifreið sinni verði raktar til notkunar A. Hefur hann því gert kröfu í ábyrgðartryggingu A hjá V1. V2 tekur undir sjónarmið M. V1 telur hins vegar ósannað að tjón á bifreið M sé til komið vegna notkunar A.

Álit:

Almennar reglur skaðabótaréttar gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að tjón hans sé hægt að rekja til skaðabótaábyrgðar annars manns beri sönnunarbyrðina fyrir því með hvaða hætti tjón hans atvikaðist. Enging gögn liggja fyrir sem sýna fram á réttmæti staðhæfinga M, fyrir utan framburð hans sjálfs. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að tjón hafi orðið á bifreið A í umrætt sinn. Með hliðsjón af fyrirliggjandi gögnum verður því að teljast ósannað að tjón á B verði rakið til notkunar A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V1.

Reykjavík 12. júlí 2018

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Lúðvík Bergvinsson lögmaður